Redacțiunea, Administrațiunea Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ, Manuscripte nu se retrimitŭ!

Birourile de anunciuri:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mesei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner.*
Prețulŭ inserțiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 165. **Brașovŭ, Joi 28 Iulie (9 Augustŭ)** **1888.**

Brașovŭ, 27 Iulie st. v. 1888.

Amŭ vorbitŭ în revista de erĭ de încordarea ce domnesce între Cehĭ și Ungurĭ.

Una din causele acestei încordărĭ suntŭ și simpatiile, ce le nutrescŭ Cehii pentru toțĭ Slavii și în deosebĭ pentru Rusia.

Cehii formândŭ o insulă în marea germană, suntŭ convinșĭ, că numai printr'o puternică desvoltare națională a elementului lorŭ și printr'o strînsă solidaritate cu Slavismulŭ, potŭ scăpa de cutropirea germanismului.

Simpatiile lorŭ pentru slavismŭ însĕ până acuma nu șĭ-au perdutŭ caracterulŭ lorŭ curatŭ culturalŭ. Cehii au rĕmasŭ bunĭ austriacĭ cu tóte opintirile contrarilorŭ lorŭ de a le atribuì tendințe și scopurĭ panslavistice.

In ce privesce imputările, aceste se facŭ reciprocŭ. Și Cehii impută Germanilorŭ din Austria tendințe și scopurĭ pangermane dicêndu-le: cum voi dorițĭ alianța cu Germania pretindêndŭ că rĕmânețĭ bunĭ patrioțĭ austriacĭ, de ce sĕ nu putemŭ dori și noi alianța monarchiei nóstre cu Rusia?

Din incidentulŭ aniversării introducerei creștinismului în Rusia, partida Cehilorŭ tinerĭ a arătatŭ mare însuflețire pentru serbările dela Kiev, făcêndŭ imputare conducĕtorilorŭ bĕtrânĭ cehĭ, că n'au mijlocitŭ, ca națiunea cehică sĕ participe în modŭ oficialŭ la aceste serbărĭ.

Cehii tinerĭ au primitŭ în urma atitudinei lorŭ o lecțiune aspră din partea organului archiepiscopului din Praga, care îi dojenesce, că se însuflețescŭ pentru o serbare, care nu este catolică, ci rusă-ortodoxă.

Memoratulŭ organŭ s'a provocatŭ între altele și la împrejurarea, că nicĭ chiar episcopulŭ Strossmayer, care e privitŭ de contrarĭ ca panslavistŭ, n'a luatŭ parte la serbare, nicĭ chiar printr'o telegramă de felicitare.

In realitate însĕ Episcopulŭ Strossmayer a adresatŭ rectorului universităţii din Kiev o telegramă în care salutândŭ serbarea dice între altele:

„Dumnedeu sĕ binecuvinteze Rusia, ca prin tăria credinței, printr'o viéță esemplară cu ajutorulŭ lui Dumnedeu și cu eroismŭ creștinescŭ sĕ-șĭ póta împlinì pe lângă tóte celelalte probleme și *cea mai sublimă misiune universală*, ce i-a dat'o Dumnedeu."

Antagoniștii Cehilorŭ se folosescŭ de depeșa episcopului croatŭ care se bucură de mare popularitate în Boemia, spre a varia din nou tema „uneltirilor panslaviste."

Cehii, carĭ se entusiasméză pentru memoria marelui principe Vladimir și carĭ simpatiséză cu episcopulŭ de Diakovar, nu au cuvêntŭ de a se lăuda cu patriotismul austriac cum se laudă Germanii, carĭ se însuflețescŭ pentru împĕratulŭ germanŭ și facŭ mereu închinăciunĭ cancelarului sĕu!

Invinuirile de nepatriotismŭ, ce și le adreséză reciprocŭ cei din tabĕra germană și cei din tabĕra slavă ilustréză viu situațiunea interióră a monarchiei.

Resultatele întrevederei împĕrațilorŭ.

Fóia oficiósă „Berliner Politische Nachrichten" scrie despre călĕtoria împĕratului Wilhelm următórele: „Când unele, diare încércă a formnla unulŭ câte unulŭ resultatele călĕtoriei, când se discută cu deosebire detailurĭ despre o nouă regulare a cestiunei bulgare, când se vorbesce de-o conferință a bărbaților de statŭ ai Rusiei și ai Statelorŭ din alianța triplă, precum chiar și a monarchilorŭ de arangiamente financiare de ințelegerĭ germano-ruse pe diversele terene ale relațiunilorŭ reciproce, tóte acestea suntŭ numai conjecturĭ carĭ trecŭ multŭ preste cadrulŭ informațiunilorŭ demne de credutŭ și suntŭ o dovadă evidentă despre necunoscința relațiunilorŭ căcĭ judecândŭ bine trebue sĕ védă cineva fórte ușorŭ, că astfelŭ de teme, carĭ forméză obiectulŭ întrevederii între persóne atâtŭ de înalte ca împĕrații germanŭ și rusescŭ, nu potŭ fi numai casuale séu improvisate, ci suntŭ de regulă clarŭ statorite dinainte în modŭ pragmaticŭ."

Diarulŭ „Pester Lloyd," într'unŭ articolŭ atrage atențiunea cetitorilorŭ sĕi, asupra *preparativelorŭ ce Rusia nu încetéză a-le face*, cu tóte asigurările diarelorŭ Europei. mai alesŭ în urma întrevederei dela Peterhoff. Inarmările Rusiei suntŭ unŭ faptŭ, care micșoréză fórte multŭ efectulŭ asigurătorŭ ce a trebuitŭ sĕ-lŭ producă întrevederea celorŭ doi împĕrațĭ. Și ceea ce e mai rĕu încă armamentele Rusiei, carĭ urméză necontenitŭ și fără încetare, silescŭ și pe Austria sĕ urmeze aceeașĭ cale. Suntemŭ forțațĭ, dice „Pester Lloyd," de a face cele mai marĭ sforțărĭ pentru a nu rĕmânea mai în urmă. Dér unde vomŭ ajunge astfelŭ? Ingrijirile nóstre crescŭ în fiăcare di.

Raportulŭ

Comitetului Associațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului românŭ despre activitatea sa în decursulŭ anului 1887.

(Urmare.)

IV.

Biblioteca Associațiunii cu finea anului 1887 a constatŭ din 5882 tomurĭ, cu 54 mai multŭ, decâtŭ în anulŭ precedentŭ, unŭ sporŭ provenitŭ din donațiunĭ și intrărĭ în schimbŭ dela Academia română din Bucurescĭ, dela Academia de sciințe din Viena, dela Academia de sciințe din Budapesta, dela Universitatea săséscă din Sibiiu, dela societatea „Verein für Siebenbürgische Landes-Kunde" în Sibiiu, dela biblioteca națională din Florența și Roma, dela societatea geografică română din Bucurescĭ, dela d-lŭ Meitani din Bucurescĭ, dela d-lŭ G. Barițiu în Sibiiu etc.

Dintre scrierile periodice au incursŭ gratuitŭ „Telegrafulŭ Românŭ", „Gazeta Transilvaniei", „Familia", „Amiculŭ Familiei", „Gazeta Sătenului", „Luminătorulŭ", „Convorbirĭ literare", „Românische Revue", „Economia Națională", „Preotulŭ Românŭ", „Biserica Ortodoxă română", „Biserica și Scóla", „Fóia Diecesană", „Scóla și Familia", „Pedagogulŭ Românŭ," „George Lazarŭ", „Convorbirĭ pedagogice", „Meseriașulŭ Românŭ", „Gazeta poporului", ér „Literarisches Centralblatt" s'a procuratŭ din suma votată pentru bibliotecă.

Inventariulŭ bibliotecei s'a sporitŭ cu 3 esemplare din „Transilvania" pro 1887 și a scădutŭ cu douĕ colecțiunĭ de câte unŭ esemplarŭ din organulŭ Associațiunii dela începutulŭ aparițiunii lui donate bibliotecelorŭ dela scólele grănițerescĭ din Hațegŭ și Scoreiu.

V.

„Transilvania", organulŭ Associațiunii, a continuatŭ a se eda și în anulŭ 1887 sub redacțiunea d-lui primŭ-secretarŭ alŭ Associațiunii. Ea s'a tipăritŭ până în Septemvre 1887 în 600 exemplare, ér de atuncĭ încócĭ, constatându-se necesitatea de a i se mărì edițiunea, ea s'a scosŭ în 700 exemplare. Din exemplarele foii 557 s'au trimisŭ membrilorŭ fundatorĭ și ordinarĭ ai Associațiunii, 2 la prenumĕranțĭ, 18 la despărțĕminte, 47 la biblietecĭ școlare și în schimbŭ și 8 oficióse. Observămŭ că, în conformitate cu conclusulŭ adunării generale din Alba-Iulia, ședința II. Nr. 39, organulŭ Associațiunii în totŭ docursulŭ anului, despre care raportămŭ, s'a trimisŭ gratuitŭ membrilorŭ, carĭ plătescŭ taxele regulatŭ.

VI.

Cu privire la despărțĕmintele Associațiunii relevămŭ, ca cele mai active întru promovarea scopurilorŭ Associațiunii, mai totŭ numai pe cele amintite în rapórtele anilorŭ trecuțĭ, anumitŭ pe alŭ Sibiiului, Brașovului, Clușului, Sebeșului, Abrudului, Albei-Iuliei, Reghinului, Făgărașului, Turdei, Selagiului și Blașului. Dela celelalte despărțĕminte, cu tóte solicitările ce li s'au făcutŭ, comitetulŭ a fostŭ în posițiă a primì numai în parte scirĭ despre o lucrare mai mănósă; astfelŭ dela despărțămintele Deju și Deva, pe când la solicitările adresate celorlalte

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

SIGURD și SINGORRA.

(Basmŭ scandinavŭ.)

(Urmare și fine.)

Sigurd, dorindŭ sĕ scape câtŭ mai curêndŭ de prigonirile babei blăstemate, mergea repede și când ajunse aprópe de cei doi morarĭ cărora le dete căciulĭ, audì pe vrăjitóre cum le striga: — Morarĭ, dragii mei morarĭ, dragii mei muncitorĭ, sfărîmațĭ în mii de bucățele pe feciorulŭ împĕratului. — Ba nu, fiindcă elŭ nĭ-a datŭ căciulĭ, când nĭ-era frigŭ la capŭ. Noi nu vremŭ sĕ facemŭ reu cui nĭ-a făcutŭ bine! rĕspunseră morarii.

Sigurd merse mai departe și ajunse la pădurarĭ. Baba le strigà și lorŭ: Pădurarĭ, dragii mei pădurarĭ, tăiați'lŭ într'o miiă de bucățele. — Ba nu, — rĕspunseră ei — noi aveamŭ numai unŭ toporŭ de lemnŭ și elŭ nĭ-a datŭ douĕ topóre de ferŭ. Nu vremŭ sĕ facemŭ rĕu cui nĭ-a ajutatŭ.

Sigurd s'apropià de cei doi dulgherĭ. Insĕ și aceștia spuseră, că nu vorŭ sĕ facă nicĭ unŭ rĕu binefăcĕtorului lorŭ.

In sfĕrșitŭ feciorulŭ împĕratului se întórse în palatulŭ fermecatŭ, unde era scumpa lui logodnică, frumósa Singorra, cu care trebuia sĕ se însóre și sĕ se întórcă în țera lui. Dîna plesnea de nĕcasŭ când îlŭ vĕdù, că s'a întorsŭ viu, nevătămatŭ. Îșĭ stăpâni însĕ necazulŭ și nu mai dise nicĭ o vorbă. Însĕ séra, după ce se culcară toțĭ ómenii casei, Singorra s'apropià de logodniculŭ sĕu și 'i dise: — Sĕ ne grăbimŭ sĕ plecămŭ; de unde nu, suntemŭ pierduțĭ. — Cum sĕ facemŭ? noi nu putemŭ eși din palatulŭ ĕsta fără învoirea dînei.... rĕspunse feciorulŭ de împĕratŭ. — O sĕ găsescŭ eu unŭ mijlocŭ de scăpare, décă 'mĭ făgăduescĭ sĕ îmĭ rĕmâi credinciosŭ și sĕ nu mĕ înșelĭ nicĭodată.— Îțĭ făgăduescŭ cu tótă inima. — Bine! du-te în grajdŭ, pune șéua de aurŭ pe spinarea armăsarului negru și șéua de argintŭ pe spinarea iepii negre și la miedulŭ nopții plecămŭ. — Bine!

Pe când Sigurd este în grajdŭ și înșauează caii Singorra se întórce în odaia ei și cu bucățĭ de cârpe și cearșafe face trei păpușĭ. Pune o păpușe în patulŭ ei, o altă păpușe josŭ și p'a treia păpușe în pragulŭ ușii. La miedulŭ nopții iese.

Sigurd și Singorra încalică și pornescŭ repede.

De diminéță, când cântă cocoșu întâiu, dîna se deștéptă și dice: — Dragă Singorra, dormĭ? — Nu! rĕspunse păpușa din patŭ.

Mai pe urmă zîna întrebà ér: — Singorra, dragă, dormĭ? — Aprindŭ foculŭ! rĕspunse păpușa, care fusese pusă josŭ.

Mai pe urmă dise ér: — S'a aprinsŭ foculŭ? — Da! respunse păpușa din pragŭ.

Nu trecù multŭ și zîna se sculà și întrà în odaia feti. Vĕ putețĭ închipuì nĕcazulŭ ei când găsì păpușile în loculŭ fetii împĕratului. Alergà numai decâtŭ la grajdŭ și vĕdù că'i lipséu și caii cei mai bunĭ.

Atuncĭ chemà pe vătafulŭ ei și-i poruncì astfelŭ: — Pune șéua pe țapulŭ meu, care face o sută de poște la fiecare călcătură; sbóră repede și pune mâna pe micŭ și pe mare!

Vătafulŭ încălicà pe țapŭ, țapulŭ sburà numai decâtŭ în aerŭ ca vêntulŭ pe valurĭ. Nu trecù multŭ și Singorra audì înapoia lorŭ o suflare grozavă, și dise: — Țapulŭ zînei ne gonesce, o sĕ ne ajungă numai decâtŭ... iute... iute sĕ găsimŭ unŭ mijlocŭ de scăpare.

Deodată, în loculŭ ei și alŭ lui Sigurd, pe drumŭ, se ivescŭ doi șórecĭ mititei, Vătafulŭ vĕdêndŭ numai șórecii, se 'ntórse. — Hei! ai prinsŭ pe fugarĭ? îi strigà zîna cum îlŭ zărì. — Ba nu, am vĕdutŭ numai doi șoricei, carĭ se jucau pe marginea drumului. — Trebuia sĕ-i prindĭ. Intórce-te și-'i prinde.

Când se duse însĕ vătafulŭ, găsì în loculŭ șóricilorŭ douĕ păsĕrele.

Vătafulŭ ér se 'ntórse. — I-ai prins? strigà zîna. — Ba nu, fiind-că n'am găsitŭ altă, decâtŭ douĕ păsărele, carĭ sburau în aerŭ.

— Ticălosule! Trebuia sĕ le prindĭ. Intórce-te și mi-le adu.

Vătafulŭ ér se întórse și când ajunse pe fugarĭ zărì numai douĕ florĭ pe marginea unui drumŭ fără rădĕcinĭ. Vătafulŭ se întórse. — I-ai prinsŭ? îi strigà ér ursitórea. — Ba nu, fiindcă n'am găsitŭ decâtŭ douĕ floricele pe marginea șanțului. — Trebuia sĕ le iai. In sfîrșitŭ lasă, mĕ ducŭ chiar eu după ei.

Și zîna încălicà pe țapŭ și sburà în aerŭ. Insĕ în vremea asta fugarii călcaseră pe pămêntulŭ altorŭ moșii, așa că nu mai erau în puterea ei. Sigurd se bucurà în sfîrșitŭ, că călcà pe pămêntulŭ țĕrii lui și se grăbea sĕ se ducă în palatulŭ de unde fusese furatŭ. Singorra însĕ simția nu sciu ce fiindcă voia sĕ-lŭ oprescă, însĕ elŭ o asigurà că îndată ce îșĭ va săruta pe tată-sĕu o sĕ se întórcă lângă ea. — Bine, décă este așa, du-te,

despărțăminte, precum despărțămintelorŭ: Hațegŭ, Baia de Crișiu, Siomcuta-mare, Năsĕudŭ, Bistrița, Oșorheiu, Sighișióra și Mediașŭ nicĭ până adĭ n'a urmatŭ nicĭ unŭ rĕspunsŭ. Causa acestei stagnărĭ e de a se cautâ de o parte, după cum comitetulŭ informatŭ a fostŭ prin direcțiunile despărțămintelorŭ Deva, Turda și Deșiu, în impregiurările critice materiale ale poporului românŭ și în relațiunile locale nefavorabile, ér de altă parte și în arondarea puținŭ corespundĕtóre, care li s'a datŭ la intemeerea lorŭ despărțămintelorŭ. Incâtŭ pentru impregiurarea din urmă, comitetulŭ a pusŭ la cale unŭ proiectŭ pentru o nouă arondare, care în considerarea multelorŭ agende, care au cerutŭ grabnica hotărîre a comitetului, n'a pututŭ fi supusŭ încă desbaterii acestuia. Elŭ va forma însĕ obiectulŭ uneia dintre cele mai apropiate ședințe ale comitetului, éră cu proxima ocasiune acela se va supune și aprobării on. adunărĭ generale.

VII.

Supunêndu-se raportulŭ acesta apretiării Onoratei adunărĭ generale în legătură cu aclusele: *a)* rațiociniulŭ pro 1887; *b)* budgetulŭ pro 1889; *c)* consemnarea membrilorŭ nou însinuațĭ; *d)* consemnarea celorŭ ajutorațĭ prin stipendii; *e)* consemnarea celorŭ reposațĭ dintre membrii Associațiunei;

adunarea generală sĕ binevoiéscă: 1. a da comitetului absolutoriu pentru activitatea lui din anulŭ 1887; 2. a aproba budgetulŭ propusŭ pro 1889; 3. a declara de membri pe cei consemnațĭ în lista presentată; 4. a face amintirea obicĭnuită pentru membrii reposațĭ — și 5. a alege pe președintele, vicepreședintele și pe bibliotecarulŭ Associațiunei.

Din ședința comitetului Associațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului românŭ, ținută în Sibiiu la 25 Iulie 1888.

George Barițŭ, pentru preș.   **Dr. Ioanŭ Crișianŭ**, secretarŭ II.

Adunarea generală a Associațiunei.

Prima di.

Abrudŭ, 6 Augustŭ 1883.

On. D-le Redactorŭ! In creerii munțilorŭ apusenĭ, aicĭ unde odinióră s'au sĕvêrșitŭ atâtea fapte mărețe de eroismŭ și virtute națională românéscă, s'au deschisŭ dilele aceste sărbătorile îndatinate cu prilejulŭ adunărilorŭ generale ale „Associațiunei transilvane pentru cultura și literatura poporului românŭ.“

Românii din tóte părțile Ardélului și mai din depărtare încă, s'au adunatŭ sĕ-șĭ tindă unulŭ altuia munca frățéscă, sĕ pună pétră pe pétră la edificiulŭ culturei naționale românescĭ. E unŭ deosebitŭ momentŭ de însuflețire acéstă adunare, și deosebitŭ de fericitóre pentru frații muntenĭ în mijloculŭ cărora amŭ petrecutŭ și petrecemŭ, întimpinațĭ de cele mai călduróse simpatii, de rară ospitalitate și bunăvoință. Nu e în stare însĕ condeiulŭ meu sĕ vĕ descrie tóte.

Potŭ sĕ dicŭ însĕ atâta, că departe de-a esagera, comitetulŭ însărcinatŭ cu conducerea festivitățilorŭ din incidentulŭ adunării gen. a Associațiunei, șĭ-a cunoscutŭ pe deplinŭ chiemarea.

Din bunăvoința fraților Abrudanĭ, óspeții sosițĭ aicĭ Sâmbătă în 4 Augustŭ séra s'au întrunitŭ cu toții într'o localitate convenabilă spre a-șĭ face unii altora cunoșcința. Deja séra acésta ne promitea o bucuriă, ce rarŭ întimpină omulŭ în dilele de peste anŭ. Adunațĭ în numĕrŭ considerabilŭ aicĭ Românii, de tóte clasele și etățile s'au bineventatŭ cu inimă și simțŭ românescŭ întimpinațĭ fiindŭ strĕinii c'unŭ binesimțitŭ și cugetatŭ discursŭ din partea vrednicului advocatŭ dl. *A. Filipŭ*, la care dl. *Dr. Vasiliu Lucaciu*, cunoscutulŭ și iubitulŭ nostru bărbatŭ, i-a rĕspunsŭ așa de dulce, așa de pĕtrundĕtorŭ și mișcătorŭ, încâtŭ întregŭ publiculŭ, ce era de față a rĕmasŭ însuflețitŭ de cuvêntarea d-sale.

Sĕ nu ne uitămŭ însĕ, că în fruntea nóstră a tuturora stă veteranulŭ și încărunțitulŭ în luptele naționale d-lŭ *G. Barițŭ*. Era frumósă priveliștea, și frumóse și sublime erau sentimentele ce cresceau în inima fiă-cărui omŭ de bine. De aicĭ ne-amŭ despărțitŭ, cu dorulŭ de a ne revedé pe diua de 5 Augustŭ întrunițĭ érășĭ la unŭ locŭ, ca sĕ audimŭ și sĕ vedemŭ ce anume s'au făcutŭ din partea organelorŭ Associațiunei și cum și în ce modŭ s'ar puté ajuta câtŭ se póte mai multŭ acestni instituțiunĭ naționale.

In 5 Augustŭ diminéța după ce s'a oficiatŭ serviciulŭ divinŭ în localulŭ bis. gr. or. din locŭ către 11 óre din di s'a deschisŭ prima ședință prin o cuvêntare adevĕratŭ românéscă a d-lui *G. Barițŭ* în care espune pentru ce ne-amŭ adunatŭ noi aicĭ, face istoriculŭ Associațiunei și îndémnă prin călduróse cuvinte pe cei de față a fi cu tótă luarea aminte la cele ce se vorŭ pertracta, enunciândŭ susŭ și tare că: „este datoria bĕtrânilor sĕ țină strînse legăturĭ de armoniă cu cei tinerĭ, și sĕ facă și ei de acum, ca cei bĕtrânĭ, că și Șaguna și dimpreună cu elŭ alții ne dicea la 1860 când ne amŭ adunatŭ întâiașĭ dată. „Ne-amŭ adunatŭ în caritate, ne despărțimŭ în caritate. Sĕ ne întêlnimŭ la masa nóstră comună, sĕ ne îndulcimŭ de limbă și națiune“ etc. și conclude și încheiă prin cuvintele: „Credŭ domnilorŭ că vețĭ fi convinșĭ că mare este sarcina și problema Associațiunei“

După ce oratorulŭ provocă sĕ se alégă unŭ președinte ad hoc, adunarea îlŭ aclaméză unanimŭ tot pe d.-sa.

Cuvêntarea de deschidere a urmatŭ întêmpinarea d-lui adv. *A. Filipŭ*, care cu vorbe călduróse și binesimțite binevontéză comitetulŭ, membrii Asociațiunei și întregŭ publiculŭ ce era de față.

Urméză apoi citirea telegramelorŭ la adresa adunărei generale, sosite din diferite unghiurĭ ale țerei.

După ce se insinuă câteva propunerĭ, sĕ nasce o scurtă discusiune asupra demisiunei d-lui E. Brote din postulŭ de cassarŭ alŭ Associațiunei.

In genere ședința I-mă a decursŭ calmŭ și bine cugetatŭ. Ca intregire celorŭ următóre însĕ nu potŭ sĕ nu dau espresiune împregiurărei, că mulțĭ, fórte mulțĭ dintre ómenii noștri nu s'arată prea zeloșĭ în frecuentarea adunărilorŭ generale. Scimŭ de aceia, carĭ pe lângă tótă ușurința, au rĕmasŭ acasă fără de-a li-sĕ putea da votŭ de justificațiune, celŭ puținŭ în parte.

După închiderea ședinței, publiculŭ se retrage pentru a lua parte la banchetulŭ proiectatŭ, pentru care s'au pregătitŭ aprópe la 200 cuverte. In supremulŭ momentŭ de fericire, ce nĭ-a pricinuitŭ frumósa și nobila societate întrunită la acéstă masă comună, dl. G. *Baritiu* a ridicatŭ unŭ toastŭ pentru Majestatea Sa împĕr. și regele nostru, căruia au succedatŭ o mulțime altele dintre carĭ însĕ mai remarcabilŭ este celŭ alŭ d-lui *Dr. V. Lucaciu* pentru femeea română. Banchetulŭ a ținutŭ aprópe până la 6 óre séra, când óspeții împrăsciindu-se pe la diferițĭ onorațiorĭ și indivizĭ orĭ familii în inimă cu însuflețirea și în minte cu gândulŭ de-a face câtŭ sĕ póte mai multŭ pe calea înaintării în cultură, așteptau cu nerăbdare concertulŭ amunciatŭ și arangiatŭ de frații Mureșenĭ, cu ajutorulŭ dómnelorŭ și domnilorŭ din locŭ și jurŭ.

Concertulŭ acesta, după cum sĕ putea vedé din programŭ, a constatŭ aprópe numai din piese poporale româneșcĭ. Nu impenațĭ în haine străine s'au presentatŭ așadér concertanții înaintea publicului românŭ însetatŭ după musică românéscă.

Dlŭ I. Mureșianu prin urmare șĭ-a priceputŭ în deajunsŭ greaua problemă ce șĭ-a luatŭ asupră-șĭ cu atâtŭ mai vîrtosŭ, cu câtŭ încă în patru dile a sciutŭ și pututŭ forma unŭ corŭ, care esecutând cele douĕ piese originale ale d-sale „Dorule, o dorule“ și „Trecui valea“ a primitŭ din partea publicului cele mai frenetice aplause, cerêndu-se în mai multe rêndurĭ sĕ se repeteze.

Dér despre asta precum și despre balŭ voiu reveni cu altă ocasiune. Deocamdată însemnezŭ numai că sentimentele ce-a produsŭ d-lŭ I. Mureșianu în publicŭ prin musica d-sale suntŭ neașteptatŭ de măgulitóre pentru dênsulŭ. Aplause nesfîrșite urmară după fiăcare piesă.

— **Horiță**. —

SCIRILE DILEI.

Cetimŭ în „Rev. Pol.“: In aducere aminte de *presența Alteței Sale principelui de corónă Rudolf în Bucovina* fŭ ridicatŭ unŭ *monumentŭ în Voivodeasa* lângă st. mânăstire Sucevița. La desvĕlirea monumentului a fostŭ de față guvernorulŭ țĕrei Br. Pino, apoi Br. Musteața în numele comitetului țĕrei și archimandritulŭ st. mânăstirĭ Sucevița, Hilarionŭ Filipovicĭ.

***

Din *Lipsca* ni se scrie, că în „*Institutulŭ pedagogicŭ alŭ reuniunei germane pentru lucrulŭ de mână în scólele de băețĭ,*“ unde în fiă-care anŭ se țină câte 2 cursurĭ de câte 4 sĕptĕmânĭ, au fostŭ în anulŭ acesta la cursulŭ I din Iulie 32 de participanțĭ: din Rusia, Bulgaria, Austria, Ungaria, Germania, ba chiar și din New-York, în America. La cursulŭ alŭ 2-lea din Augustŭ se află 38 de participanțĭ între carĭ și 5 dame din Anglia. Participanții la aceste cursurĭ au ocasiune a'șĭ însuși cunoscințele de lipsă în cartonagiu, măsăritŭ, în sculptură și în lucrărĭ mai ușóre de metalŭ. Printre participanții la aceste cursurĭ se află și unŭ Românŭ, anume d-lŭ *Georgiu Moianŭ*, învĕțătorŭ în Brașovŭ. D-sa a studiatŭ în cursulŭ I măsăritulŭ și sculptura, ér într'alŭ II studiéză cartonagiulŭ și lucrărĭ de metalŭ. — D-lŭ Moianŭ, reîntorcêndu-se acasă, va puté sĕ deschidă cu multŭ mai mare succesŭ cursurĭ pentru industria de casă ca până acum.

***

Ministrulŭ de interne, după raportulŭ comitelui supremŭ Andreiu de Bethlen, *a dăruitŭ* pe séma celorŭ păgubițĭ de grindină din Feldióră și Bodŭ 200 fl. v. a.

***

Din Orșova se raportéză diarelorŭ unguresci, că Românii din *Gorninta* suntŭ fórte neastêmpărațĭ și că s'au făcutŭ chiar renumițĭ prin nerespectulŭ ce-lŭ manifestă față cu fruntariele Ungariei. Așa în diua de 29 Iulie se scrie, că o cétă de bandițĭ din România sub conducerea lui Ionŭ Jova au năvălitŭ cu armele asupra a patru arendatorĭ ai erariului statului ungarŭ, carĭ îșĭ mânaseră turmele lorŭ la pășune în munte. Arendatorii s'au apĕratŭ atâtŭ pe sine, câtŭ și turmele lorŭ de oi, pe care bandiții voiau sĕ le ducă spre Gorninta. In lupta acésta sĕ fi rĕmasŭ însĕ mai mulțĭ ómenĭ rănițĭ și numai prin întrevenirea gendarmilorŭ sĕ fi pututŭ scăpa bieții arendatorĭ.

însĕ sĕ-mĭ făgăduescĭ că n'ai sĕ dicĭ nicĭ o vorbă când te vei afla în palatulŭ tatălui tĕu. Trebue sĕ mai trecĭ și prin încercarea asta. Décă vei uita sfatulŭ meu, am sĕ fiu nenorocită. — Am ascultatŭ până acum întocmai totŭ ce mĭ-ai poruncitŭ, n'am sĕ uitŭ acum... rĕspunse elŭ.

Ea nu rĕspunse nimicŭ, îlŭ lăsà sĕ plece și se puse pe marginea drumului și începù sĕ plângă.

Impĕratulŭ primì cu bucuriă mare pe copilulŭ lui și totĭ pretinii se bucurau că-lŭ vĕdŭ întorsŭ. Insĕ lucru ciudatŭ! elŭ nu vorbea! și numai prin semne dete sĕ se înțelégă, că vré sĕ plece.

Ajunsese în pragulŭ ușii, când se pomenì cu doi cânĭ marĭ că se repedŭ la dênsulŭ hămăindŭ.

Sigurd se supĕrà și le strigà cânilorŭ: „Tăcețĭ!“

Insĕ abia dice elŭ vorbele astea și uità totŭ ce i s'a întîmplatŭ până acum, uità pe Singorra și i se părea, că elŭ numai a visatŭ. Elŭ plecà atuncĭ voiosŭ și toțĭ prietinii lui vechĭ alergau împrejurulŭ lui, și tótă țéra se înveseli când audi, că împĕratulŭ șĭ-a găsitŭ copilulŭ.

Singorra însĕ aștepta pe tótă clipa pe iubitulŭ ei. Vĕdêndŭ că elŭ nu se mai întórce, ghicĭ ce s'a întêmplatŭ, și, în durerea ei, se retrase într'unŭ locŭ pustiu, lângă unŭ isvorŭ limpede.

A doua di de diminéță, pe când ședea acolo mîhnită, ascunsă în pădure, venì o fată sĕ ia apă și vĕdêndŭ în apă rĕsfrânsă o față frumósă, ea credù că 'șĭ vede chipulŭ ei. — Ah! apoi décă sunt eu așa de frumósă n'am nevoe sĕ mai stau lângă tata, măcar că este orbŭ! dise fata și fugì.

Singorra luà ulciorulŭ pe care'lŭ lăsase fata cea ticălósă, îlŭ umplù cu apă, îlŭ duse bĕtrânului părăsitŭ și începù sĕ-lŭ îngrijască, ca și cum ar fi fostŭ tatălŭ ei. Bunulŭ bĕtrânŭ o credea că este fata lui, deși se mira uneorĭ, că ea îlŭ slujeșce prea repede.

Nu trecù însĕ multă vreme și la curtea împĕrătéscă s'audi, că bĕtrânulŭ avea o fată de o frumsețe nepomenită. Trei tinerĭ se hotărîră sĕ se ducă, unulŭ după altulŭ, ca s'o védă, nădăjduindŭ fiăcare, că pe elŭ o sĕ'lŭ placă fata unchiașului.

Celŭ dintâiu care se duse la Singorra fŭ primitŭ cu multă cinste. Elŭ îi spuse, că doresce s'o ajute la orice ar dorì ea și Singorra îlŭ puse numai decâtŭ pe lucru. Séra, fiindcă elŭ gândea că sĕ rĕmâe acolo, o întrebà décă nu vré sĕ mai facă elŭ ceva. — Ah, ai dreptate, am uitatŭ sĕ tragŭ lanțulŭ după capacŭ, care acopere gura coșului, pe casă! îi dise ea. — Mĕ ducŭ eu sĕ'lŭ tragŭ.... rĕspunse tênĕrulŭ. Și se suì pe casă. — Ai apucatŭ lanțulŭ? întrebà ea. — Da.

Atuncĭ Singorra poruncì lanțului sĕ se încolăcéscă pe tînĕrŭ și sĕ'lŭ ție legatŭ tótă nóptea. Inzadarŭ se trudì sêrmanulŭ sĕ desfacă lanțulŭ, căcĭ nu putù isbuti până nu se luminà de diuă.

Fugì bietulŭ tînerŭ rușinatŭ, însĕ nu spuse nimĕnui ce'i se întêmplase — ca sĕ nu rîdă de dênsulŭ.

Tênĕrulŭ, care veni după, elŭ fŭ totŭ așa de bine primitŭ și fŭ pusŭ sĕ facă ba una ba alta. Séra doriudŭ și elŭ sĕ rĕmână, întrebà pe Singorra, décă nu cumva avea sĕ'lŭ mai pue sĕ facă ceva. — Ah! am uitatŭ sĕ punŭ drugŭ de fer la pórtă! rĕspunse ea. — Mĕ ducŭ eu sĕ'lŭ punŭ, dise elŭ. Cum puse mâna pe ferŭ, Singorra poruncì fierului ca sĕ'lŭ ție strînsŭ de pórtă până la diuă. De surda se silì elŭ sĕ scape. Nu isbutì decâtŭ când se luminà de diuă și cum se vĕdù scăpatŭ fugì și nu spuse nimĕnui ce i se întâmplase.

Celŭ d'alŭ treilea fŭ totŭ așa de bine primitŭ și vorbì fórte frumosŭ cu fata. Séra, fiindcă dorea sĕ rĕmâe, o întrebà décă nu avea ea sĕ'i mai poruncéscă ceva. — Ba da! am uitatŭ sĕ închidŭ vițelulŭ în coșarŭ! rĕspunse ea. — Mĕ ducŭ sĕ'lŭ închidŭ eu. — N'o sĕ poțĭ! — Aș! nu'mĭ pasă!

Când apucà pe vițelŭ cu amêndouĕ mânile, Singorra poruncì vițelului ca sĕ'lŭ târască peste munțĭ și peste văi până la diuă. Așa și făcù. Abia de diminéță putù nenorocitulŭ tênĕrŭ sĕ scape și atuncĭ fugì acasă rușinatŭ și ruptŭ de ostenélă.

În vremea asta Sigurd era gata sĕ împlinéscă dorința părinților lui, adecă sĕ se însóre cu o domniță streină și lumea din împĕrăția lui se pregătea sĕ sĕrbătoréscă nunta lorŭ.

Într'o di, pe când se plimba în trăsură cu logodnica lui și cu câțĭva boerĭ carĭ țineau de dênsulŭ, ajunse din întêmplare, aprópe de casa locuită de Singorra. Aci, deodată, caii se înfuriară, rupseră opritorile și șleaurile și oiștea și fugiră, lăsândŭ trăsura în locŭ, așa că nu se mai puteau întórce acasă la palatŭ.

Atuncĭ unulŭ din cei trei tinerĭ, carĭ fuseseră la Singorra și carĭ tocmai veni-

România și esposiția din Parisŭ.

Étă după unele foi din Bucuresci și **Apelulŭ** comitetului naționalŭ pentru participarea României la esposițiunea universală din Parisŭ în anulŭ 1889:

Scumpĭ concetățenĭ!

Prințulŭ George Bibescu, — upăd ce rĕspunsese la patriotica inițiativă a d-lui A. Ciurcu, privitóre la participarea țĕrei nóstre la Exposițiunea universală din Parisŭ, în anulŭ 1889, după ce vĕḑuse pe d-nii membri ai guvernului republicei francese, după ce pregătise totŭ în Parisŭ cu direcțiunea generală a exposițiunii pentru a asigura acéstă participare și după ce făcuse sĕ se reserve pentru România unŭ locŭ pentru lupta pacifică la care Franța a învitatŭ tóte națiunile Universului, — a sositŭ în Bucuresci, Miercurĭ de diminéță.

In lipsa unui comitetŭ organisatŭ, dênsulŭ a făcutŭ apelŭ la tóte persónele însuflețite de unŭ adevĕratŭ simțĕmêntŭ patrioticŭ, pentru ca sĕ se constitue în comitetŭ naționalŭ și sĕ ia în țéră mĕsurile trebuinciósе pentru a încuragia opera comună și a-șĭ asigura succesulŭ.

Comitetulŭ naționalŭ este formatŭ; ecă numele tuturorŭ membrilorŭ carĭ au primitŭ a figura intr'ênsulŭ. Ei apartinŭ la tóte stratele societății. Prințulŭ George Bibescu a fostŭ alesŭ președinte. Așteptămŭ complectarea comitetului prin nouĕ adesiunĭ.

Comitetulŭ naționalŭ vĕ va face cunoscutŭ în curêndŭ tóte condițiunile carĭ privescŭ pe exposanțĭ precum și mijlócele de carĭ va puté dispune în favórea exposanțilorŭ din țéră.

Guvernulŭ românŭ, ca și câteva alte state, a declinatŭ învitațiunea Franciei, dér nu mai puținŭ patrioticŭ ca Italia, Spania și Anglia, carĭ acordă subvențiunĭ inițiativei private, elŭ îșĭ va face, de sigurŭ, onóre ca pavilionulŭ României, care este alŭ sĕu, sĕ apară cu strălucire pe *Câmpulŭ lui Marte* din Parisŭ. Laurii copiilorŭ nu suntŭ ei și ai mumei?

Opintirile nóstre, a tuturorŭ, trebue sĕ se îndrepteze către acești laurĭ și îngrijirea nóstră trebue sĕ fiă de a vĕ ajuta spre a-i culege.

Sĕ ne îndreptămŭ de pe acuma privirile nóstre către acéstă exposițiune universală, care va fi terenulŭ unde vorŭ veni sĕ se concentre tóte produsele muncei sêrguitóre combinate cu geniu, unde fiăcare națiune va trebui sĕ se înfățișeze în grupŭ compactŭ, solidŭ, unitŭ pentru a căuta consacrarea operei civilisătóre sĕvêrșită de copii sĕi.

Esistă decĭ în afară de orĭ ce preocupare de politica interióră unŭ puternicŭ interesŭ pentru națiune de a lua parte la aceste glorióse lupte ale inteligenței omenescĭ, care, — întocmai ca și recoltele sângeróse de pe câmpurile de bătaiă, — au eroii și istoriografii lorŭ.

Pe acestŭ tĕrêmŭ, o declarămŭ, orĭ ce gândire politică, orĭ-ce meschină, orĭ ce ură personală, ar fi unŭ simțimêntŭ vinovatŭ. Dér acestŭ simțimêntŭ nu se va ridica, nu. Fiă-care înțelege, că singura gândire care trebue sĕ-lŭ stăpânéscă este: totulŭ pentru slava patriei.

Timpulŭ însĕ grăbesce, trebue sĕ ne grăbimŭ. Pe lucru decĭ, scumpĭ concetățenĭ! Ridicațĭ sufletele vóstre la muncă, abnegația vóstră în sacrificiu, la înălțimea marei lupte, care se pregătesce. Gândiți-vĕ la gloria de a fi primițĭ acolo, la onórea de a fi încoronațĭ.

Intru câtŭ ne privesce, ne vețĭ găsi acolo unde va fi nevoiă ca sĕ apĕrămŭ interesele vóstre, acolo vețĭ găsi pe prințulŭ Gheorghe Bibescu, — ca delegatulŭ nostru și comisarulŭ nostru generalŭ la esposițiunea din Parisŭ, — gata sĕ facă totulŭ spre a asigura triumfulŭ opintirilorŭ nóstre.

Chr. *Sulioti*, doctorŭ în dreptŭ fostŭ magistratŭ. Anastase *Simu*, mare proprietarŭ, licențiatŭ în dreptŭ dela Parisŭ. Generalŭ Ioanŭ Em. *Florescu*, consilierŭ comunalŭ fostŭ ministru de rĕsboiu și președinte alŭ consiliului. George *Vernescu*, deputatŭ, consilierŭ comunalŭ, decanulŭ advocaților, fostŭ ministru. Nicolae *Blaremberg*, deputatŭ consilierŭ comunalŭ. Alex. *Ciurcu*, publicistŭ. Ioanŭ *Alexandrescu*, consilierŭ comunalŭ. *Economŭ*, consilierŭ comunalŭ. Efremŭ *Ghermanŭ*, ajutorŭ de primarŭ. Al. Gr. *Ionescu*, consilierŭ comunalŭ. Leonŭ *Paciurea*, ajutorŭ de primarŭ. *Naumescu*, consilierŭ comunalŭ. *Șoimescu*, consilierĭ comunalĭ. **Alex.** *Rioșianu*, ajutorŭ de primarŭ. *Cerlenti*, *Râmniceanu*, consilierŭ comunalŭ. *Chrisoscoleo*, consilierŭ comunalŭ. *Rĕceanu*, consilierŭ comunalŭ. Alex. *Catargiu*, fostŭ deputatŭ. Dim. *Clementŭ*, doctorŭ. Grigoriu *Capșa*, comersantŭ. Alex. *Florescu*, fostŭ consilierŭ domnescŭ. E. *Ghica* proprietarŭ. *Bengescu*, fostŭ judecătorŭ de curte. *Gotteau*, architectŭ.

Gr. *Grădișteanu*, membru onorarŭ alŭ Academiei. B. *Florescu*, profesorŭ. *Hillel*, bancherŭ. Hommaire de *Rell*, publicistŭ. R. *Krețulescu*, redactorŭ-șefŭ alŭ ḑiarului „L'Indépendance Roumaine", membru alŭ societății „Gens de Lettres de Paris". Leconte de *Nouy*, architectŭ. G. Em. *Lahovary*, directorulŭ ḑiarului „l'Indépendance Roumaine". Jean *Lahovary*, deputatŭ. I. de *Lenșŭ*, proprietarŭ. P. *Millo*, proprietarŭ. N. *Filipescu*, deputatŭ, directorulŭ ḑiarului „Epoca". N. *Cerkez*, inginerŭ. N. *Popŭ*, deputatŭ. *Pesiacovŭ*, deputatŭ. *Pluvier*, inginerŭ. *Prager*, comersantŭ. N. *Racoviță*, primarŭ în Craiova. Haritonŭ *Racotta*, primarŭ în Giurgiu. Dr. *Severeanu*, doctorŭ. *Theodolinŭ*, comersantŭ. Vasile *Vlădoianu*, proprietar. *Varlam*, deputatŭ. Ștefanŭ *Șuțu*, publicist.

Intêmplărĭ diferite.

O idilă de trenŭ ruséscă. In ḑilele trecute pe linia Libau-Romensk trenulŭ de persóne, care mergea fórte repede se oprì deodată între Ruczensk și Mihanowice, atâtŭ de fără veste, încâtŭ mulțĭ dintre pasagerĭ căḑură de pe scaunele lorŭ și sĕ isbiră unulŭ de altulŭ. Când călĕtorii se uitară speriațĭ pe feréstră, o scenă fórte comică li-se înfățișà înaintea ochilorŭ. Mașinistulŭ, ajutorulŭ sĕu și fochistulŭ sĕ băteau între ei pe marginea drumului. Mai întâiu se vede, că îșĭ udaseră bine gâtlegiulŭ, după aceea s'au certatŭ și în fine au ajunsŭ la păruélă. Lipsindu-le însĕ loculŭ pe mașină opriră fără pregetŭ trenulŭ pentru a se bate mai comodŭ. După ce-șĭ sparseră capetele și se obosiră, săriră de nou pe locomotivă și porniră trenulŭ.

Concertulŭ D-nei Irena de Vladaia

datŭ în 26 Iulie (7 Aug.) în sala hotelului Nr. 1.

Fără sĕ esagerămŭ concertulŭ d-nei Irena de Vladaia, ne-a entusiasmatŭ în adevĕratulŭ sensŭ alŭ cuvêntului, căcĭ de multŭ timpŭ n'amŭ auḑitŭ o artistă atâtŭ de perfectă în cântare. Numai o artistă de primulŭ rangŭ este în stare se cânte astfelŭ.

D-na de Vladaia dominéză vocea într'o estensiune dela *a* până la de 3 orĭ liniatulŭ *es* cu o astfelŭ de virtuositate, încâtŭ auditorului i se pare că se jócă numai cu cele mai dificile pasagie și primesce impresiunea, că composițiunea ar fi putută sĕ fiă și mai grea.

Pe când tonurile de josŭ suntŭ cântate puternicŭ și cu sonoritate, predà artista tonurile cele mai înalte cu-o ușurință și cu grația cu care țĭ-arŭ oferì unŭ gingașŭ buchetŭ de viorele, ce te îmbată cu parfumulŭ lorŭ; și tocmai printr'asta se deosebesce adevĕratulŭ artistŭ de proletarii artei, carĭ se căsnescŭ ca la o muncă grea.

Pe lângă timbrulŭ argințiu alŭ vocei, intonațiunea curata, escelentulŭ pianissimo, trilerile minunate în posițiunile cele mai înalte, staccati aci fulgerătorĭ și cu putere, aci curgĕndŭ ca mărgăritarele, suntŭ o abilitate technică a tinerei cântărețe, care într'adevĕrŭ ne-a impusŭ, și ne-a doveditŭ, că dênsa s'a dedicatŭ cu tótă iubirea artei sale.

Amicilorŭ musicei, carĭ au lipsitŭ dela concertulŭ de erĭ sĕ le pară rĕŭ!

Aria giuvaierelorŭ din „Faust" de Gounod; Romanța din „Mignon" de Thomas; aria clopotelorŭ din „Lakmé" de Delibes și aria de ațipire din „Africana" de Meyerbeer, au fostŭ totŭ atâtea prestațiunĭ escelente de natură estraordinară, în care s'au validitatŭ tóte desteritățile technice ale cântareței, a cărei voce cultivată și sonoră nu se póte din destulŭ lăuda.

Décă D-na de Vladaia ar onora fiă acum, fiă mai târḑiu Brașovulŭ cu alŭ doilea concertŭ, póte fi sigură, că va avea o sală plină, deórece impresiunea strălucită a concertului de aséră va face sĕ se lățéscă pretutindenĭ lauda artistei. Noi carĭ amŭ asistatŭ la concertŭ îi mulțumimŭ din inimă d-nei Vladaia pentru plăcutele momente, ce ni le-a procuratŭ.

Domnulŭ Franck, care cu amabilitatea-i cunoscută, primise acompaniarea, o esecută cu abilitate deosebită entusiasmatŭ de prestațiunile escelente ale concertistei. D-nii Krause și Pöschl îșĭ deteră tótă silința sĕ încadreze cu arta lorŭ frumosulŭ tablou. Deși numerii esecutațĭ de dênșii n'au fostŭ ceva raritate, totușĭ contribuiră minunatŭ la splendidulŭ efectŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Aradŭ, 8 Augustŭ. Procesulŭ de pressă alŭ generalului *Traianŭ Doda* a fostŭ amânatŭ dela 9 l. c., din causa bólei sale, pe ḑiua de 30 Octomvre a. c.

Parisŭ, 8 Augustŭ. In cursulŭ ḑilei nu s'a întêmplatŭ nicĭ o scenă sgomotósă între greviștĭ și poliție. Consiliulŭ de miniștrii, sub președința președintelui Carnot, a decisŭ a împedeca orĭ-ce acte de violență.

Roma, 8 Augustŭ. Ministrulŭ președinte *Crispi* a anunțatŭ aḑĭ în modŭ oficialŭ apropiata *visită a împĕratului Germaniei.*

Representațiune teatrală și petrecere.

Sâmbătă, în 30 Iulie st. v. (11 Augustŭ st. n.) se va da în Avrigŭ o representațiune teatrală împreunată cu jocŭ, din partea tinerimei române studióse din Avrigŭ.

Scopulŭ este *înființarea unui fondŭ* pentru repararea, acoperirea și îngrădirea criptei nemuritorului dascălŭ *George Lazarŭ*, ale cărui osăminte — precum se scie — suntŭ așeḑate în curtea bisericei române din acéstă comună.

Atâtŭ representațiunea, câtŭ și joculŭ se vorŭ ține în curtea frumosŭ împodobită a casei comunale de acolo.*)

Prețulŭ întrării: de familie loculŭ I 1 fl. 50 cr., loculŭ II: 1 fl.; de persónă loculŭ I: 1 fl., loculŭ II: 50 cr. Suprasolvirĭ marinimóse se primescŭ cu mulțămită și se vorŭ cvita pe cale ḑiaristică.**)

Inceputulŭ la $7^1/_2$ óre séra.

Avrigŭ (comitat. Sibiiului), 25 Iulie st. v. 1888.

Programa:

1. O disertațiune biografică asupra lui George Lazarŭ.
2. Pétra din casă, comedià într'unŭ actŭ, de V. Alexandri.

In fine urméză joculŭ.

---

*) La casŭ, că timpulŭ ar fi nefavorabilŭ, comitetulŭ arangiatorŭ se îngrijesce a pune la disposiția On. Publicŭ o sală corĕspundĕtóre.

**) Contribuirĭ mariri mose din provință suntŭ a se trimite la adresa D-lui Dr. Ilie Stănilă, medicŭ cercualŭ în Avrigŭ (comitatulŭ Sibiiului.)

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 6 Augustŭ st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.70	Vênd.	8.74
Argintŭ românescŭ .	„	8.68	„	8.70
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.88	„	9.92
Lire turcescĭ . . .	„	11.20	„	11.24
Imperialĭ	„	10.20	„	10.24
Galbinĭ	„	5.88	„	5.91
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	117.—	„	118
Discontulŭ	$6^1/_2$—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 7 Augustŭ st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	101.40
Renta de hârtiă 5%	90.85
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	150.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	98.70
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	114.
Bonurĭ rurale ungare	105.10
Bonurĭ cu clasa de sortare	105.10
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ . . .	104.80
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.80
Bonurĭ rurale transilvane	104.40
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	109.50
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	131.25
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	125.—
Renta de hârtiă austriacă	81.55
Renta de argintŭ austriacă	82.30
Renta de aurŭ austriacă	111.30
Losurĭ din 1860	138.50
Acțiunile băncei austro-ungare . . .	869.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungur. .	305.50
Acțiunile băncei de creditŭ austr . .	312.60
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.82
Napoleon-d'orĭ	$9.78^1/_2$
Mărcĭ 100 imp. germane	60.40
Londra 10 Livres sterlinge	123.70

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

---

seră și ei pănă acolo cu feciorulŭ împĕratului, ḑise: — Este aicĭ apróрe o fată care ar puté sĕ ne scape de încurcătură, décă ar vré sĕ ne împrumute lanțulŭ cu care trage capaculŭ peste gura coșului dela vatră.

Celŭ d'alŭ doilea ḑise: — Cu drugulŭ dela pórtă amŭ putea face o oiște.

Celŭ d'alŭ treilea ḑise: — În loculŭ cailorŭ, vițelulŭ ei ar puté prea bine sĕ tragă trăsura.

Feciorulŭ împĕratului trimise pe unŭ tenĕrŭ ca sĕ céră Singorrei sĕ 'i împrumute cele trei lucrurĭ. Ea se învoì, însĕ cerù ca în schimbŭ s'o poftéscă și pe dênsa la masă pe nuntă.

Lanțulŭ și drugulŭ fură întrebuințate tocmai cum ḑiseseră tinerii. Vițelulŭ fù înhamatŭ la caléscă împĕrătéscă și Sigurd se putù întórce la palatŭ.

In ḑiua nunții Singorra întrà în palatŭ așa de frumosŭ îmbrăcată, și ea chiar era așa de frumósă, încâtŭ la sóre te puteai uita ér la dênsa nu. S'apropià de masă, împrejurulŭ căreia se puseseră împĕratulŭ și cu toțĭ nuntașii. Ea ținea într'o mână o cutiă în care erau închise trei păsĕrĭ și trei grăunțe de aur. Ea deschise cutia: două păsĕrele sburară la feciorul ținênd fiăcare câte unŭ grăunte de aurŭ în pliscŭ. După ele alerga și păsĕrica cealaltă, însĕ asta uitase sĕ ia în ciocŭ grăuntele de aurŭ care rĕmăsese în cutiă.

Păsĕrelele vĕḑênd'o, că vine cu cioculŭ golŭ, fi ḑiseră: — Ai uitatŭ și tu sĕ'țĭ iéi grăuntele de aurŭ după cum feciorulŭ împĕratului a uitatŭ pe Singorra.

Atuncĭ îșĭ aduse aminte Sigurd. Ișĭ cunoscù iubita și se repeḑi la ea:

— Tu ești adevĕrata mea logodnică, și alta nu este!

Și feciorulŭ împĕratului povesti totŭ ce i se întêmplase din ḑiua când ilŭ furase zîna mării și'lŭ dusese în împĕrăția ei. Spuse cum ilŭ scăpase Singorra.

Tótă lumea ilŭ asculta fórte induioșată și se uita cu multŭ respectŭ la fată.

Se hotărì ca domnița streină se fiă dusă acasă la tatălŭ ei cu multă cinste.

Sigurd se cununà cu Singorra și lumea din totă împĕrăția se înveseli și pe mine mĕ însărcinară sĕ vĕ povestescŭ tótă întêmplarea asta.

1888, 1 Iulie. **I. S. Spartali.**

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéţa.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédḑĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédḑĭ
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Braşovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédḑĭ.
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Braşovŭ la *Rĕşnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ:* 12 óre 30 m. după amédḑĭ
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după amédḑĭ.
c) „ „ în *Sĕcuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgăraşŭ:* 4 óre diminéţa.

Tipografia A. MUREŞIANU Braşovŭ.